

Jordi Badia

Aturem Eurovegas

L'horta i els espais naturals del delta del Llobregat són l'equivalent per Barcelona al regadiu integrat a l'Anella Verda per Manresa. El paral·lisme entre els dos espais d'horta és gran: ambdues són extenses hortes periurbanes –i més que ho havien estat!– preservades per la normativa urbanística, la del delta sota la figura de Parc Agrari del Baix Llobregat, que, a més d'hortalisses fresques de proximitat, donen als ciutadans tranquil·litat, esbarjo, educació ambiental i natura. El lligam és fort: un mateix riu les rega i la gent d'un mateix país se'n beneficia. Però hi ha un parell de diferències que donen rellevància a l'espai del delta del Llobregat: la major potència de l'agricultura als deltes i el major valor natural dels aiguamolls litorals, imprescindibles per a moltes espècies d'aus.

Les planes deltaïques, sempre regades per l'aigua recollida durant mesos a la conca i fertilitzades pels llims aportats pels rius, són les millors terres agrícoles arreu del món. La seva productivitat, amb collites que se succeeixen al llarg de l'any, abasteix les poblacions humanes més denses. La primera gran civilització, l'antic Egipte dels faraons, va florir a partir de l'agricultura al delta del Nil. A l'Àsia, el delta del Ganges nodreix els nombrosos habitants de l'Índia i Bangla Desh, i el del Mekong als de Vietnam del Sud. I d'Amèrica, qui no recorda els camps de cotó del delta del Mississipi? No és història cinematogràfica que el vent s'endugué; el cotó continua allà juntament amb extenses plantacions de canya de sucre, soja i arròs que alimenten mig món. El jurament s'ha complert.

Les terres agrícoles més productives a Catalunya –més encara si els comptes inclouen les despeses en infraestructures– són també tres àrees deltaïques: el delta de l'Ebre, l'àrea de Pals on desemboca el Ter i el delta del Llobregat. Però ara el delta del Llobregat, ja trossejat per carreteres i en gran part ocupat per ciutats, indústries, zones comercials i per l'aeroport, veu perillar el que queda d'una agricultura que havia estat esplèndida i la meitat de les seves reserves naturals. L'amenaça prové del govern del país i té per nom Eurovegas.

El govern català pretén expropiar 800 hectàrees de terrenys agrícoles de Sant Boi, Viladecans, el Prat i Cornellà per destinar-los a la construcció d'un complex d'hotels, sales de jocs i camps de golf ben particulars de l'empresa Las Vegas Sands. Per justificar l'operació, abans catalogaria el complex de casi-

nos i màquines escurabutxaques com d'utilitat pública. S'hi suma el silenci còmplice del partit majoritari de l'oposició i que governa als municipis afectats. La situació demostra que la profundament antidemocràtica sociovergència utilitzada per les classes dirigents per fomentar negocis especulatius d'uns pocs en detriment de l'interès públic, la que tan bé il·lustren l'exdiputat socialista Luís Garcia i l'exconseller convergent Macià Alavedra condemnats al cas Pretòria de corrupció urbanística, continua fent i desfent en aquest país. Tampoc no se'n desmarca el partit que governa a l'estat i a la comunitat de Madrid des d'on, en competència amb Catalunya, ofereix també terrenys per al complex.

El projecte ha presentat unes xifres i una magnitud inversemblants, irrealitzables. A sobre demana que s'hi contribueixi amb obres públiques. Als anys 2007 i 2008 ja es va discutir un projecte fastuós similar, anomenat Gran Scala, que havia d'aterrar als Monegros. El govern d'Aragó el va rebre amb braços oberts i facilitats. Al final va resultar ser un bluf d'uns promotors sense la capacitat inversora promesa. Amb Eurovegas al Baix Llobregat, el cas podria anar molt pitjor. Una part petita del projecte podria realitzar-se, mentre una gran extensió de terreny quedaria empantanegada, més o menys com el projecte de la Vall Fosca, al Pallars Jussà. Però el govern ja hauria expulsat els pagesos i expropiat a preu baix totes les terres per destinar-les íntegrament als negocis dels poderosos, els d'Eurovegas o els d'altres. I Catalunya no hauria malbaratat una muntanya pirinenca com la d'Espui o un erm com el de Terra Mítica, sinó la plana deltaica que subministrava productes locals frescos als mercats i fruiteries de l'àrea de Barcelona i un espai natural irrepetible.

A més de l'espai, es perdria la feina honrada, productiva i útil de la gent dedicada a l'agricultura i a la comercialització dels seus productes, a canvi d'hipotètics llocs de treball en suposats serveis que ens volen imposar. Fan servei les màquines escurabutxaques o les ruletes d'un casino on la banca sempre guanya? Són d'utilitat pública? On és la demanda?

La Generalitat, fent mans i mànigues per capgirar la normativa urbanística i per posar-se al servei de la multinacional del joc, ha embrutat la dignitat de Catalunya. Ai però si la multinacional s'ha cregut la predisposició del govern català, com si aquest representés el sentiment majoritari. Eurovegas al delta del Llobregat serà combatut per la gent de bé, tots menys per els que s'acosten als poders públics per servir-se'n. La revolta popular en defensa del delta del Llobregat està assegurada. I un cop les lleis urbanístiques manipulades per donar una pàtina de legalitat al projecte, què més li quedarà a la Generalitat per imposar-lo? Envià els Mossos a fer mal a la gent? Bombardejarà els camps de carxofes? Si la previsió es compleix, la publicació d'aquest article coincidirà amb la decisió de Las Vegas Sands sobre si Eurovegas va a Madrid o

FOTOS PÀGINA ESQUERRA (Jordi Badia)

A dalt l'estesa de camps i hivernacles de Viladecans i Sant Boi, els terrenys oferts per la Generalitat a Eurovegas; al fons es retalla la silueta de Montjuïc. Al mig l'estany de cal Tet, prop de la desembocadura del Llobregat, en aspecte hivernal. A baix a l'esquerra, les carxofes són el producte de més anomenada del Parc Agrari del Baix Llobregat i símbol de l'oposició a la construcció d'Eurovegas; al centre un simpàtic cabusset i a la dreta un ànec xarxet, dues espècies d'aus que passen l'hivern a les llacunes del delta del Llobregat.